

POLKA (2) *sb f*

o *pochylone*, a *jasne*.

sg *N* półka (2). ◇ [*pl A* półki. ◇ *L* półk(a)ch.]

Sł stp brak, Cn s.v. polica, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII – XIX w.: półka, pułka.

1. *Pozioma deska umocowana w szafie lub przymocowana do ściany, przeznaczona do umieszczania różnych przedmiotów; repositorium (pensile) Cn (2): [Item a reformatione almariae i od przegradzania tej almaryjej et pro mensa ac półki ad eadem s. regin. mtis mrc. 1 gr. 12 RachBonera 1558 80; Konewnik niewielki o 4 półkach z listewkami. LustrPłoc 195.]*

Przen (2):

Wyrażenie: »półka trzewikow [czyich]« [o podleganiu czyjejs władzy; por. dzis. być pod czyims butem] (2): W mym pośluzieństwie Iudás prawodawcá chwálny/ Hárdy Moábczyk to mój száflik vmywálny. Półká trzewików moich Idumaeá/ Y ty mnie czołem vdérz/ Philístaeá. [Cf Do źemie Idumeyfkicy rościągnę both moy Leop Ps 59/10] KochPs 87 [idem] 167.

2. [*Skrzynka: Capsa, cista et theca, Polka albo skrinka Cervous B5v.*]

3. [*Dem. od „poła” ‘sieć’: półká/ Reticulum. Volck Sss.*]

MFr